रूक्षतांव्यावर्तयति त्विषाकांत्याऽकृष्णमिंद्रनीलमणिवदुज्ज्वलम् यद्वा त्विषाकृष्णंकृष्णावतारम् अनेनकलौकृष्णावतारस्यप्राधान्यंदर्शयति अं गानिहृदयादीनिउपांगानिकौस्तुभादीनि अस्त्राणिसुदर्शनादीनि पार्षदाःसुनंदादयः तत्सहितम् यज्ञैःअर्चनैः संकीर्तनंनामोच्चारणं स्तुतिश्चतत्प धानैःसुमेधसोविवेकिनः ॥ ३२ ॥ स्तुतिमाह ध्येयमिति हेप्रणतपालहेमहापुरुष तेचरणारविंदंवंदे कथंभूतंध्येयंध्यातुंयोग्यम् सदेतिसर्वत्रसंब न्ध्यते ध्येयत्वेहेतवः इंद्रियकुटुंबादिभिर्यःपरिभवस्तिरस्कारःतंहंतीतितथातम् किंच अभीष्टदोहंमनोरथपूरकम् किंच तीर्थास्पदंगंगाद्याश्रयत्वे नपरमपावनम् शिवविरिंचिभ्यांनुतंस्तुतंमहत्तमम् ननुतौकृतार्थावेवकिमर्थंताभ्यांनुतंतत्राह शरण्यमाश्रययोग्यंसुखात्मकमित्यर्थः तर्हिब्रह्मादि स्तुत्यंप्राकृतस्यकथंगोचरंस्यात् न भृत्यार्तिहन् यस्यकस्यापिभृत्यमात्रस्यार्तिहंतृ नकेवलमागंतुकार्तिमात्रंहंति किंतु भवाब्धिपोतंसंसारार्णवतार

कृष्णवर्णंत्विषाऽकृष्णंसांगोपांगास्त्रपार्षदम्॥ यज्ञैःसंकीर्तनप्रायैर्यजंतिहिसुमेधसः ॥ ३२ ॥ ध्येयंसदाप रिभवघ्नमभीष्टदोहंतीर्थास्पदंशिवविरिंचिनुतंशरण्यम्॥ भृत्यार्तिहन्प्रणतपालभवाब्धिपोतंवंदेमहापुरुष तेचरणारविंदम् ॥ ३३॥ त्यक्त्वासुदुस्त्यजसुरेप्सितराज्यलक्ष्मींधर्मिष्ठआर्यवचसायदगादरण्यम्॥ मा यामृगंदयितयेप्सितमन्वधावद्वंदेमहापुरुषतेचरणारविंदम् ॥३४॥ एवंयुगानुरूपाभ्यांभगवान्युगवर्ति भिः॥मनुजैरिज्यतेराजंश्छ्रेयसामीश्वरोहरिः ॥ ३५॥

कंच ॥ ३३ ॥ इदानींस्वय मात्मकामत्वान्नैरपेक्ष्यंभक्तार्थंचसापेक्षतांदर्शयन्श्रीरामचंद्रंस्तौति त्यक्त्वेति अन्यैःसुदुस्त्यजायासुरेप्सितराज्यलक्ष्मीस्तांत्यक्त्वा यदितियइत्य र्थः यःअरण्यमगात् किंराज्यवैकल्यदर्शनेन न धर्मिष्ठःकुतःआर्यस्यगुरोःदशरथस्यवचसा किंच एवंराज्यंत्यक्त्वाऽपिभक्तवात्सल्येनदयितया सीतयाईप्सितंमायामृगंस्वर्णाकारंयोऽन्वधावत् तस्यभगवतश्चरणारविंदंवंदे हेधर्मिष्ठेतिसंबोधनंवा तथाऽप्यविवक्षितत्वादार्यपदेनसंधिर्नभवति त थायदगादितिचरणारविंदमेवोच्यते यत् मायामृगमन्वधावत् तत्तेचरणारविंदंवंदइत्यन्वयः अन्यत्समानम् ॥ ३४ ॥ युगानुरूपाभ्यांनामरूपाभ्या म् ॥ ३५ ॥